

Суттєво вирізняється переоцінка основних засобів. МСБО 16 дає підприємству право обирати для відображення в обліку одну з двох моделей оцінки основних засобів після визнання: модель собівартості або модель переоцінки. На відміну від П(С)БО 7, у якому передбачено тільки одну модель. Щодо порядку відображення у обліку переоцінки накопиченого зносу об'єкта під час переоцінки об'єкта у міжнародних стандартах передбачено два методи перерахунку суми зносу, а у П(С)БО 7 передбачено використовувати лише пропорційний метод коригування накопиченого зносу.

МСБО 16 містить лише загальні принципи і підходи до відображення операцій та розкриття інформації. Це дозволяє їм враховувати особливості національної економіки кожної країни, та суб'єкта господарювання зокрема.

Оскільки, світовий досвід свідчить, що економічні успіхи країн корелюються з рівнем використання міжнародних стандартів бухгалтерського обліку, було б доречним удосконалювати національні стандарти, усунувши відмінності з міжнародними. Це б полегшило роботу бухгалтерів, підприємства яких мають справу з іноземними партнерами, і покращило імідж країни.

Література.

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби»: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua>.
2. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 16 «Основні засоби»: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua>.
3. Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua>.

БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК ЯК ОСНОВА ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА

Самедова Л.Р., студентка,
Національний університет водного господарства та
природокористування*

У сучасних умовах ринкової економіки акціонерні товариства є однією з найбільш поширених форм організації колективної підприємницької діяльності. Відповідно до Закону України «Про акціонерні товариства» акціонерне товариство – це господарське товариство, статутний капітал якого поділено на визначену кількість часток однакової номінальної вартості, корпоративні права за якими посвідчуються акціями [1].

Тарасова О.В. зазначає: «Залучення фінансових інвестицій шляхом випуску та розміщення акцій має низку істотних переваг перед іншими способами

* Науковий керівник – Поліщук В.Л., ст. викладач

фінансування потреб підприємства: короткостроковим та довгостроковим банківським кредитуванням, запозиченнями через випуск та розміщення облігацій, отриманням товарних кредитів шляхом виписки векселів, наданням тимчасової (поворотної) фінансової допомоги тощо» [5, с. 42].

Основними економічними перевагами цієї організаційно-правової форми є:

- акумулювання великих сум грошових коштів завдяки реалізації акцій. Оскільки акції володіють достатньо високою ліквідністю, їх набагато простіше обернути в гроші при виході з товариства, ніж отримати назад частку в статутному капіталі товариства з обмеженою відповідальністю [2, С. 38];

- легка зміна власника цінних паперів за допомогою продажу через фондову біржу без порушення принципу цілісності корпорації;

- обмеженість ризику акціонера розміром сплачених за акції коштів, що сприяло залученню значної кількості акціонерів та концентрації великих капіталів. Це дозволяє акціонеру розподіляти фінансовий ризик;

- розкриття публічної інформації слугує інструментом щодо підвищення рівня інвестиційної привабливості товариств.

Проте акціонерне товариство має і певні недоліки. В акціонерних товариствах виникає складність управління і контролю за його виконавчим органом з боку акціонерів, що викликано наявністю складної системи органів: загальних зборів акціонерів, правління, наглядової ради, ревізійної комісії. Даній організаційно-правовій формі характерне виникнення конфліктних ситуацій між учасниками корпоративних відносин. Власники контрольного пакету акцій товариства у ході прийняття важливих рішень можуть ігнорувати інтереси меншості. У процесі функціонування акціонерних товариств можуть виникати конфліктні ситуації між власниками – акціонерами та найманими керівниками – менеджерами. Призначені менеджери керують підприємством, а акціонери слідують за рішеннями менеджерів. Однією з головних причин зловживань є закриття або надання менеджерами недостовірної інформації акціонерам, суспільству і державі. Погоджємось з думкою Р.С. Кравченко, що «Інформаційна прозорість ринку цінних паперів виступає як одна з основних гарантій прав інвесторів» [3, с. 4].

Отже, без отримання акціонерами інформації про повну і чітку картину роботи акціонерного товариства в стислі терміни і при мінімальних матеріальних витратах, здійснення інших прав акціонерами може виявитися досить ускладненим або просто неможливим.

Практично вся інформація, яка повинна надаватися на розгляд акціонерам формується за допомогою бухгалтерського обліку. Бухгалтерський облік, як інформаційна база, дає змогу встановити тенденції і закономірності в розвитку підприємства, надаючи тим самим необмежені можливості для своєчасного напрацювання оптимальних управлінських рішень з належним впливом на підприємство зовнішнім та внутрішнім користувачам для прийняття рішень [4].

Отже, виникає необхідність у розробці та впровадженні загальних вимог до інформації, що повинна надходити акціонерам. Така інформація повинна розкривати якісну оцінку корпоративних характеристик підприємства: структуру власності і корпоративний контроль, прозорість діяльності вищого керівництва і відповідальність перед акціонерами, характер конфліктів корпоративних інтересів, ділову репутацію акціонерного товариства.

Підсумовуючи вищенаведене, можна стверджувати, що правильна організація бухгалтерського обліку дозволяє запобігти виникненню проблем в діяльності акціонерного товариства, забезпечує прийняття правильних рішень акціонерами, що, як наслідок, сприяє стабільності і розвитку товариства.

При всіх складнощах і суперечностях становлення і розвитку акціонерної форми організації господарської діяльності в нашій країні за нею майбутнє, оскільки вона викликана до життя ринковою економікою. Акціонування як засіб максимальної мобілізації існуючих ресурсів і стимулів підвищення ефективності господарювання може стати одним із головних кроків на шляху до становлення соціально орієнтованої ринкової економіки.

Література.

1. Про акціонерні товариства : Закон України від 17 вересня 2008 р. № 514-VI [Електронний ресурс]// Відомості Верховної Ради України. – 2008. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.
2. Акционерное дело: учебник / В.А. Галанов, З.К. Голда, О.А. Гришина и др.; под ред. В.А. Галанова. – М.: Финансы и статистика, 2003. – 544 с.
3. Кравченко Р.С. Корпоративное управление: обеспечение и защита права акционеров на информацию (российский и англо-американский опыт). – М.: Спартак, 2002. – 112 с.
4. Шлыков В.В. Комплексное обеспечение экономической безопасности предприятия: [учеб. пособие] / В.В. Шлыков. – СПб.: «Алетейя», 1999. – 138 с.
5. Тарасова О.В. Проблеми формування капіталу підприємств корпоративного сектору економіки / О.В. Тарасова // Економіка харчової промисловості. – 2011. – № 1 (9). – С. 40-44.

ВНУТРІШНІЙ АУДИТ ГРОШОВИХ КОШТІВ В КАСІ ПІДПРИЄМСТВ

*Сергєєва М.М., студентка,
Малахов В.А., к.е.н., доцент,
Харківський навчально-науковий інститут ДВНЗ «УБС»*

В умовах ринкової економіки підприємства постійно підтримують фінансові взаємовідносини з іншими підприємствами, організаціями, робітниками підприємства та окремими особами. Грошові кошти – це найбільш ліквідний актив будь-якого підприємства, що використовується в